

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Claudia Cojocaru

Dovestea iepurașului

Riki

ilustrații de Cătălin Nedelcu

Riki este un iepuraș cafeniu care locuiește împreună cu mama lui într-o pădure mare. El este foarte cuminte și nu iese niciodată din cuvântul ei. Toată ziua și-o petrece alergând, luându-se la întrecere cu oricine și depășindu-și propriile recorduri. Când va fi mare va participa la toate concursurile de viteză care se desfășoară în pădure și în împrejurimi.

În fiecare zi el aleargă cel puțin un kilometru pentru a se menține în formă. Când celelalte animale din pădure își fac înviorarea, el trece în fugă pe lângă ele, salutându-le respectuos.

— Cine te fugărește? îl întreba la început veverița.

— Unde te grăbești? obișnuia să-l chestioneze ursulețul.

— Nu mă grăbesc și nu mă fugărește nimeni, le răspundea el. Eu alerg de plăcere. Când voi crește mare, am să fiu un mare campion.

Într-o zi însorită, perfectă pentru alergat, iepurașul nu mai trecu în fugă pe lângă prietenii săi. Acest lucru nu era de bun augur, căci Riki nu lipsea niciodată de la cursa lui zilnică. Prietenii lui s-au adunat și au mers degrabă la căsuța iepurașului, să vadă ce s-a întâmplat cu el.

Iepurașul Riki era trist și îngrijorat.

— Mămica mea, iepuroaica Lily, este bolnavă. A luat gripă și nu o pot lăsa singură. Trebuie să am grijă de ea.

— Îngrijește-o bine, să-și revină repede! îl sfătuiră toți. Altfel ai să-ți ieși din formă.

A doua zi iepurașul tot nu a venit la alergat. Prietenii s-au gândit să-l ajute cu ce pot, căci toți îi simțeau lipsa. Veverița îi aduse un coș cu nuci și alune, pentru ca iepuroaica să prindă puteri. Dar biata Lily nici nu se uită la el, căci avea roșu în gât și abia putea deschide gura.

Iepurașul se frământa și se gândea cum ar putea s-o ajute pe mama lui, dar era mic și nu prea știa ce să facă. O acoperea cu pătura ca să nu-i fie frig și avea tot timpul ceai fierbinte la îndemână. Atunci apărură și castorul cu un braț de lemne uscate și aprinse focul în sobă.

— Trebuie să aibă căldură, altfel nu-i trece, spuse el convingător. Ai grijă să nu se stingă focul. Măine mai aduc o roabă de lemne.

Iepurașul îi mulțumi și îl conduse la ușă. Era bine și cald în căsuță, dar tot își dorea foarte mult să alerge. Însă nu o putea lăsa singură pe mama lui.

A treia zi, cum nimeni nu l-a văzut pe iepuraș la alergat, a venit ursul la el cu un fagure de miere.